Eerste openbare toespraak Geert Wilders sinds de moord op Theo van Gogh

Dames en heren,

Hartelijk dank dat ik hier mag zijn vanavond. Dit is mijn eerste spreekbeurt in Nederland sinds de moord op Theo van Gogh. Ik beschouw het als een eer dat ik mijn rentree mag maken bij U hier in Rotterdam.

Ik wil mijn spreekbeurt van vanavond gebruiken om iets meer te vertellen over de plannen die ik heb met mijn beweging en vooral de plannen die ik heb voor dit land. De komende maanden zal ik met meer ideeën naar buiten komen en langzaamaan bouw ik zo mijn eenmansfractie uit tot een brede volksbeweging.

Ik zal het niet te lang maken. Straks kunt U vragen wat U wilt. Ik ben benieuwd van U te horen wat Uw ideeën zijn over de toekomst van Nederland en hoe wij er met zijn allen voor kunnen zorgen dat we straks een beter Nederland kunnen doorgeven aan de kinderen van ons land.

Het is geen gemakkelijke tijd geweest sinds ik ben weggegaan uit de VVD.

Natuurlijk was ik al langere tijd een buitenbeentje. Vorig jaar publiceerde ik het tienpuntenplan, samen met mijn toenmalige fractiegenoot Oplaat. Essentie daarvan was dat de VVD te veel naar links ging. Vooraanstaande VVD'ers wilden zelfs dat de partij samengaat met D66 en PvdA. Het lijkt me inmiddels een goed idee, de VVD van vandaag is een pimpelpaarse partij. De Haagse partijen zijn een pot nat. Laat ze allemaal maar met elkaar fuseren.

In de jaren negentig dachten we dat we vakantie hadden van de geschiedenis. Alsof we klaar waren. Maar 11 september fungeerde voor velen als wekker. Ik had allang voor 2001 in de Kamer gewaarschuwd tegen de radicale Islam, maar de regering negeerde de waarschuwingen.

Nederland sliep vrolijk verder. De elite wil maar niet zien wat de gevaren zijn die ons bedreigen. Ook de moord op Van Gogh bracht niet de morele helderheid die we op dit moment nodig hebben. Onze elite blijft maar met kletspraat komen over dat we toch vooral in dialoog moeten gaan. Theedrinken als middel tegen de terreur.

Nu is het moment om wat te doen. Binnenkort wordt het lente dus tijd voor grote schoonmaak. Ik maak daarbij geen onderscheid tussen terreur tegen de staat en terreur op straat. Wie op de Lijnbaan verhindert dat hulp-diensten hun werk kunnen doen moet gewoon worden opgepakt. Heeft zo iemand een buitenlands paspoort dan is dat mooi meegenomen. Die kan op

die manier meteen snel het land uit. Elke week komen vliegtuigen uit Turkije en Marokko nieuwe kansloze allochtonen afleveren op Schiphol. Het is goed als de retourvlucht ook eens wat passagiers heeft.

Terrorisme is niet iets dat je aanpakt met een oranje armbandje of een Bindingsdag. Alles moet uit de kast gehaald worden om onze gezinnen te beschermen.

Het Kabinet kondigt nieuwe papieren maatregelen aan maar ondertussen gebeurt er in de praktijk helemaal niets. Er is niet een radicale moskee gesloten, niet een radicale imam uit ons land verwijderd en niet een van de 150 terroristen die door de AIVD wordt gevolgd in zijn kraag gegrepen. Met voornemens en wetgeving alleen los je het probleem van de radicale islam niet op. Wat dit land nodig heeft zijn politici met lef die hun nek uitsteken en optreden waar opgetreden moet worden. Als het gaat om de strijd tegen het terrorisme brullen de heren Donner, Remkes en Balkenende wel, maar bijten ze niet.

Vorige week begon het proces tegen Mohammed B. Daar kwam een brief ter sprake die illustreert in wat voor noodsituatie we zitten. B hoopt dat het niet lang zal duren (ik citeer) ‘voordat de ridders van Allah het Binnenhof op zullen marcheren en in het middenplein de vlag van Tawheed zullen hijsen. Het parlement wordt omgedoopt tot Shariah-rechtbank en de voorzittershamer zal het islamitische vonnis bekrachtigen. Uit het torentje van Kok klinken de lofprijzingen van Allah’.

Ik hoor vaak onzin uit het Torentje komen, maar ik moet zeggen: toch liever Balkenende dan Allah.

Mijn standpunt over de islam en de integratie is U welbekend. Vandaag wil ik met u ook hebben over de economie en Europa, twee belangrijke onderwerpen voor de komende tijd.

Tijd voor een nieuwe start van Nederland. Die weder-geboorte heeft niet alleen betrekking op de oorlog die aan de gang is maar ook op de economie. Het gaat niet goed met Nederland. We zijn tevreden. We hebben ons in slaap laten sukkelen. Er is malaise. Met een economische groei van een tot anderhalf procent zijn we tegenwoordig al tevreden. Onze concurrentiepositie is aangetast, onze maakindustrie is bijna helemaal verdwenen en de werkloosheid blijft onverminderd hoog. De verzorgingsstaat is onbetaalbaar, de pensioenen staan onder druk.

Ondertussen zijn de Chinezen klaar om ons weg te concurreren.

Tijd dus om onze energie meer te focussen op het bedrijfsleven. Nederland moet weer bewegen, Nederland moet weer excelleren. Wat moet gebeuren is dat het bedrijfsleven de mogelijkheid krijgt te groeien. Nu geeft de overheid meer dan de helft van ons Bruto Nationaal Produkt uit. Jan met de Pet moet van zijn salaris dus veel te veel ambtenarij, bureaucreatie en verspilling betalen. En zijn baas is nog meer kwijt aan onzinnige regels en hoge belastingen

Ik zeg het graag Thatcher na: niet de overheid creëert banen, maar de bedrijven doen dat.

Als bedrijven en burgers meer van hun eigen geld zelf mogen houden blijft er meer geld over om uit te geven en te investeren. Daarmee schep je banen. Dus moet de overheid kleiner, veel kleiner. En de belastingen lager, veel lager. Dat betekent bijvoorbeeld minder ambtenaren, minder geld naar de technocraten in Europa en minder ontwikkelingshulp.

Tussen 2000 en 2003 groeide het aantal ambtenaren bij gemeente en provincie met bijna dertigduizend tot inmiddels een kwart miljoen ambtenaren. En dat terwijl in het bedrijfsleven het aantal banen met 1 procent verminderde. Tienduizenden van die ambtenaren kunnen we missen als kiespijn.

Daarmee is een derde van alle werkenden in Nederland tegenwoordig ambtenaar, dat wil zeggen: nauwelijks-economisch produktief.

En hun salarissen dalen niet. Integendeel. De hoogste gemeenteambtenaren zagen in 2003 hun salaris stijgen met 16,2 procent. Let wel: dat was slechts 1 jaar.

Ook de verzorgingsstaat blijft in de papieren lopen. Nederland luilekkerland. De groei in de WAO is er inmiddels uit, maar een echte teruggang is er nog steeds niet. Goede sociale voorzieningen is een voorrecht, zeker als het gaat om een behoorlijke AOW, maar een miljoen arbeidsongeschikten betekent echter dat er op grote schaal misbruik wordt gemaakt. Toen ik onlangs op bezoek in de VS tegen ondernemers zei dat we hier bijna 1 miljoen arbeidsongeschikten hebben en 1 op de 4 mensen tussen 15 en 65 inactief is, vroeg men mij of er een epidemie ons land had geteisterd.

Een uitdijende overheid hangt nu als een dronken man om de nek van de

hardwerkende burgers. Steeds meer bureaucraten die steeds meer regels produceren en die samen steeds meer kosten. Dat kan niet zo doorgaan. Ik wil me hardmaken om dit te veranderen en te kiezen. Kiezen voor ruimte voor de bedrijven en burgers in dit land en kiezen voor een kleine overheid die overbodige taken afstoot en zich concentreert op haar kerntaken als veiligheid, onderwijs en infrastructuur. Dat betekent een keuze om wegen te bouwen. En dus niet akkoord gaan met de kilometerheffing. Ik was net zo geschokt als U toen ik hoorde dat mijn collega Hofstra van de VVD eind november in de Kamer een amendement van de PvdA mede-ondertekende waarin het kabinet werd opgeroepen snel met de kilometerheffing te beginnen.

Speerpunt van de Groep Wilders de komende maanden is de strijd rondom het referendum. U weet het misschien: in juni mag u stemmen, over de Europese grondwet.

Op zich is het goed dat U nou eindelijk direct iets te zeggen krijgt. De Nederlandse bevolking is nooit iets gevraagd over de Europese ‘eenwording.’ Die eenwording is door de politieke partijelite (CDA, PvdA en VVD voorop) gepresenteerd als soort natuurfenomeen. Volgens de gevestigde politieke partijen is de Europese eenwording een ‘onafwendbaar’ gegeven, een trein die is vertrokken van het station en niet meer gestopt kan worden. Ieder Europees Verdrag wordt zonder noemenswaardige discussie goedgekeurd, geen Europees voorstel is onze politieke leiders te gek.

Als volksvertegenwoordiger beoordeel ik alle voorstellen zakelijk. Als iets in het Nederlands belang is, dan doen we mee. Als iets niet in het Nederlands belang is, doen we niet mee. Zo moet je als volksvertegenwoordiger handelen. Altijd in het Nederlandse nationale belang. Zakelijk, weloverwogen. Niet aan onzin meedoen omdat Brussel het zo graag wil.

Was het afschaffen van de gulden in het Nederlands belang? De prijsstijgingen van de euro? Onze monetaire en fiscale politiek is door Den Haag uitgeleverd aan anonieme bureaucraten in Frankfurt. Is dat werkelijk zo verstandig? Het stabiliteitspact wordt met voeten getreden door Frankrijk en Italië, door de Grieken en Italianen is gemarchandeerd tijdens de toetreding en de Duitse bondskanselier Schroder wil de criteria nog soepeler maken.

Is het in het nationaal belang om een gezamenlijk Europees asielbeleid te

hebben? Onze grenzen niet meer te mogen bewaken? Is het in ons nationaal belang om een van de grootste nettobetalers van de EU te zijn?

Is het in ons nationaal belang om nog meer nieuwe, arme landen als Bulgarije en Roemenië op te nemen in de Unie? Allemaal vragen die vreemd genoeg in Den Haag nooit besproken worden. En nu is de politieke elite van plan om Turkije lid te maken, een islamitisch miljoenenland dat een enorme invloed gaat uitoefenen in de federale superstaat en door de nieuwe grondwet meer invloed krijgt op de Nederlandse wetgeving dan Nederland zelf. Veel gekker kan het niet worden.

Een aanzienlijk deel van onze wetgeving komt al uit Brussel, de meeste Nederlandse ambtenaren voeren Europees recht uit. Het geheel van Europese wet- en regelgeving beslaat inmiddels 100.000 pagina's. Daar komen elk jaar duizenden regels bij. Europa is uit de hand gelopen. Europa is niet meer van de burger, maar van de bureaucraten uit Brussel.

De Europese Grondwet schaft het beginsel van het primaat van de nationale democratie en politieke onafhankelijkheid van de lidstaten af. Zowel juridisch als politiek wordt Nederland een provincie van een Europese superstaat. En weet u wat de PvdA-woordvoerder Witteveen in de Eerste Kamer als groot voorstander van die Europese Grondwet hierover twee weken geleden bij het parlementaire debat over het referendum zei? Hij zei: "De ontwikkelingen van de EU gaan met kleine stapjes en langs vaak duistere kronkelwegen, maar heeft inmiddels een point of nu return bereikt: de Nederlandse burger leeft inmiddels niet meer in een soevereine natiestaat, in een autonoom Koninkrijk der Nederlanden ...". Ik had het niet beter kunnen verwoorden dan deze socialist. Maar in tegenstelling tot de PvdA en het CDA en de VVD zal ik deze uitverkoop nooit aanvaarden.

Als de nieuwe Europese grondwet er komt wordt er vaker gestemd op basis van meerderheden. Nederland is zijn veto kwijt. We raken maar liefst 63 vetorechten kwijt. Landen met meer inwoners krijgen een zwaardere stem. Een land als Turkije met zijn enorme bevolking heeft straks veel meer invloed dan het kleine Nederland. Nu wonen er 68 miljoen mensen in Turkije. In 2020 zullen dat er 83 miljoen zijn.

De verschillen worden dus groter en daarmee wordt de Nederlandse invloed steeds kleiner. Dus hoe meer Turken er komen hoe minder wij te zeggen hebben over ons eigen land.

Ik hoop dat U naar de stembus gaat en tegen de Europese Grondwet stemt. Op die manier kunt U er aan bijdragen dat Nederland weer onafhankelijk wordt. De elite in Brussel zal in juni nog lelijk op haar neus kijken.

De Groep Wilders zal zich het komende jaar omvormen tot brede volksbeweging. In deze tijden van malaise kom ik met een boodschap van hoop en optimisme. Ik denk dat Nederland veel beter kan presteren. Ik denk dat de mooiste dagen van Nederland nog steeds voor ons liggen. Ik denk dat er geen reden is voor pessimisme, simpel weg: we hebben wel eens voor hetere vuren gestaan. Kijk maar eens om je heen naar wat Nederlanders door de eeuwen samen hebben opgebouwd. En die Nederlanders zouden dan bang moeten zijn voor de uitdagingen van vandaag? Ik dacht het niet.

Misschien heeft U gehoord dat de Groep Wilders een one-issue beweging is, een club met maar 1 programmapunt.

Dat klopt.

Ons issue is vrijheid. Ik stel vrijheid centraal. De vrijheid dat je moeder 's avonds over straat kan, de vrijheid dat je kleinkinderen geen hoofddoekje om moeten, de vrijheid dat je je inkomen zelf aan je eigen gezin kunt uitgeven, de vrijheid om te zeggen wat je wilt, de vrijheid die je hebt omdat je oude dag is veiliggesteld, de vrijheid die er is omdat ons bedrijfsleven weer floreert, de vrijheid die je hebt omdat de regering je gezin beschermt tegen de terroristen, de vrijheid van een baan en een goed bestaan, de vrijheid om als land onze eigen beslissingen te nemen.

Sinds vandaag kan daar een vrijheid aan worden toegevoegd: de vrijheid dat je de Nederlandse vlag mag dragen. Bijvoorbeeld op je schooltas, zoals die jongen uit IJsselstein zo graag wil maar dat niet mocht van de schooldirectie omdat het Marokkaanse leerlingen zou provoceren.

Vrijheid is dus het centrale idee. Nu de organisatie.

Toen ik de VVD verliet, kreeg ik in de maanden daarna tienduizenden mailtjes. Een zeer groot gedeelte daarvan bevatte een hartkreet: Geert zet door, maar alsjeblieft: geen tweede LPF.

Ik heb dat zeer ter harte genomen.

Om te beginnen maken wij volop gebruik van het element tijd. Professor Fortuyn moest in een paar weken tijd een fractie uit de grond stampen. Dat

ging mis. Wij laten ons bij de selectie van de fractie adviseren en begeleiden door professionals. Dat moet er voor zorgen dat onze kamerfractie vooral eensgezind is. Stevige mensen die samen een hecht team vormen.

Ook laten wij onze administratie doen door professionals, zodat er nooit twijfel kan bestaan over het beheer van het geld.

Onze organisatie krijgt langzaam vorm, met alle kosten die daarbij komen kijken. Straks moet er ook nog eens geld zijn voor een landelijke verkiezingscampagne. De bestaande politieke partijen hebben de subsidie die zij zichzelf toekennen verdubbeld. Van 7 miljoen in 2001 tot 15 miljoen euro in 2004. Zo moet de belastingbetaler opdraaien voor de reclame die de Haagse elite-partijen voor zichzelf maken.

Mijn nieuwe partij heeft nog niet meegedaan aan Tweede-Kamerverkiezingen en heeft daarom geen recht op subsidie. Dat betekent dat ik zelf mijn eigen inkomsten moet zien te organiseren.

Maar eigenlijk is dat niet iets waar we ongelukkig mee zijn. Wij zijn geen partij die teert op de zak van de belastingbetaler, die onnodig parasiteert van de staatsruif, maar een beweging van burgers: vrije mensen die hun eigen keuzes maken en die niet aan het subsidie-infuus liggen.

De oproep voor donateurs die ik eind vorig jaar deed heeft veel respons opgeleverd. Vaak zijn dit kleine bedragen, veelal van particulieren. Soms stuurt zo iemand een berichtje mee. Bijvoorbeeld een mevrouw die zegt dat ze niet meer dan een tientje kan missen. Maar, voegt ze er aan toe. "Meneer Wilders, U moet wel 1 ding weten: U kunt altijd bij mij onderduiken." Het zijn dat soort reacties die mij door deze koude dagen heen helpen.

Al die kleine donaties zijn zeer welkom. Want ze tonen aan dat wij een beweging van burgers zijn.

Ik heb enorme energie er iets fantastisch van te maken. Ik hoop samen met u.

Dames en heren, dank voor uw aandacht.